

Растко, окусивши сласти од читања књига, волео *учити се* и *размишљати* него *гостити се*, *веселити*, и *проводити*. Још тада се почео *јављати* онакав какав ће *бити* свега свога потоњег века.

да се учи,
да размисля,
да се гощава,
да се весели,
да се забавява,
да се явя,
да бжде (да бидет).

6. У българитѣ и македонцитѣ бждното врѣме се образува отъ частицата (отъ *хѣщж*) *ще* или *ке*, *кя*, *за*, *са*, *жа* и сегашно врѣме на глагола. У сърбитѣ е другояче: у тѣхъ бждно врѣме се образува отъ сегашнитѣ числа и лица на *хтјети* + неопрѣдѣлено наклонение на глагола, или обратно:¹⁾

<i>србски</i>	<i>български и македонски</i>
ћу гледати	ще (ке) гледам
ћеш гледати	ще (ке) гледаш
ће гледати	ще (ке) гледа
ћемо гледати	ще (ке) гледаме
ћете гледати	ще (ке) гаедате
ће гладати	ще (ке) гледат
доћи ћу	ще (ке) дойда, дойдам
доћи ћеш	ще (ке) дойдеш
доћи ће	ще (ке) дойде
доћи ћемо	ще (ке) дойдем, дойдеме
доћи ћете	ще (ке) дойдете
доћи ће	ще (ке) дойдат

Туй сж главнитѣ формени отлики между българския езикъ и македонскитѣ говори отъ една страна и србския отъ друга. Има и други отлики отъ областъта на звуковетѣ, отъ областъта на фонетиката и на словаря. Ето най-типичнитѣ отъ тѣхъ:

7. Българскиятъ езикъ и всички македонски говори сж безъ квантитетъ, а си служатъ съ натъртено ударение на гласнитѣ. Србскиятъ езикъ има тѣнко развитъ квантитетъ, дължина и краткостъ на гласнитѣ, и то четири вида.

Србското квантитетъ-ударение бива: дълго възходно, дълго низходно, кратко слабо и кратко силно. Дълго възходното ударение се бѣлѣжи съ ' и показва дълга гласна съ повишение на гласа къмъ края: гла́ва = гла́ава, ру́ка = ру́ука.

¹⁾ Тоя втори начинъ се употрѣбява, ако и рѣдко, и въ източна България за бждно неопрѣдѣлено врѣме: дошж, дошеш, доше, дошем, дошете, доштж.